॥दामोदराष्टकम्॥

नमामीश्वरं सिच्चदानन्दरूपम् लसत्कुण्डलं गोकुले भ्राजमानम्। यशोदाभियोऌ्खलाद्-धावमानम् परामृष्टमत्यन्ततो द्भृत्य गोप्या॥१॥

रुदन्तं मुहुर्नेत्रयुग्मं मृजन्तम् कराम्भोजयुग्मेन सातङ्कनेत्रम्। मुहुः श्वासकम्पत्रिरेखाङ्ककण्ठ-स्थितग्रैव-दामोदरं भक्तिबद्धम्॥२॥

इतीदृक् स्वलीलाभिरानन्द्कुण्डे स्वघोषं निमज्जन्तमाख्यापयन्तम्। तदीयेषिताञ्चेषु भक्तैर्जितत्वम् पुनः प्रेमतस्तं शतावृत्ति वन्दे॥३॥

वरं देव मोक्षं न मोक्षाविधं वा न चान्यं वृणेऽहं वरेषादपीह। इदं ते वपुर्नाथ गोपालबालम् सदा मे मनस्याविरास्तां किमन्यैः॥४॥

इदं ते मुखाम्भोजमत्यन्तनीलैर्-वृतं कुन्तलैः स्निग्ध-रक्तैश्च गोप्या। मुहुश्चुम्बितं बिम्बरक्ताधरं मे मनस्याविरास्ताम् अलं लक्षलाभैः॥५॥ नमो देव दामोदरानन्त विष्णो प्रसीद प्रभो दुःखजालाब्धिमग्नम्। कृपादृष्टिवृष्ट्यातिदीनं बतानु गृहाणेश माम् अज्ञमेध्यक्षिदृश्यः॥६॥

कुवेरात्मजौ बद्धमूर्त्यैव यद्वत् त्वया मोचितौ भक्तिभाजौ कृतौ च। तथा प्रेमभक्तिं स्वकं मे प्रयच्छ न मोक्षे ग्रहो मेऽस्ति दामोद्रेह॥७॥ नमस्तेऽस्तु दाम्ने स्फुरदीप्तिधाम्ने

नमस्तऽस्तु दान्न स्तुरद्वातवान्न त्वदीयोदरायाथ विश्वस्य धाम्ने। नमो राधिकायै त्वदीयप्रियायै नमोऽनन्तलीलाय देवाय तुभ्यम्॥८॥

॥ इति श्रीमद्पद्मपुराणे श्री-दामोदराष्टकं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at: http://stotrasamhita.net/wiki/Damodarashtakam.

Begins generated on March 16, 2024